

ȘTIRI FALSE ȘI DISCRIMINARE LA MINISTERUL MEDIULUI.

ÎNTRE TIMP MILIOANE DE EURO AJUNG ÎN BUZUNARELE AVOCAȚILOR.

O știre falsă a fost preluată de toată presa: Statul ar urma să compenseze proprietarii de păduri cu 500 Euro/an/ha pentru terenurile situate în ariile protejate.

Intoxicarea de vară a lovit canicular în [România Curată](#), [HotNews](#), [Ziarul Financiar](#), [România Liberă](#), [Mediafax](#), [Gândul](#), [TVR](#), precum și în multe alte ziare naționale și locale.

Nu am făcut o anchetă să vedem de unde a plecat dezinformarea: cine prezintă ca certitudini idei care nici nu se regăsesc în proiectele Guvernului?

Și cum o știre falsă este preluată de toată presa, iar subiecte consistente nu ajung nici în ultima pagină a ziarelor? **A sărutat presa broasca cu intenția de a transforma Guvernul în prinț?**

„Realizările” Ministerului Mediului sunt departe de imaginea din mass-media.

Pentru o **informare corectă** a publicului atragem atenția că proiectul de act normativ nu rezolvă problema proprietăților private forestiere aflate în arii naturale protejate sau în alte zone care impun interdicția de exploatare a masei lemnoase.

În realitate, inițiativa legislativă:

- a) se referă numai la proprietarii persoane fizice și la asociațiile de proprietari;
- b) privește numai pădurile din grupa funcțională T1 și T2 incluse în rețeaua NATURA 2000;
- c) cuantumul compensației (a se vedea metodologia din anexa proiectului de HG) este echivalentul a 4,29 mc de masă lemnoasă (T1) sau 1,97 mc de masă lemnoasă (T2), raportându-se la prețul mediu al masei lemnoase, astfel cum a fost stabilit de minister ca medie a ultimilor 3 ani (respectiv în jur de 100-108 lei/mc). **S-ar ajunge astfel la**

aproximativ 100 Euro pentru pădurile incluse în T1 și aproximativ 50 Euro pentru pădurile incluse în T2.

Problemele majore ale acestui proiect sunt următoarele:

- 1) soluția Ministerului este **discriminatorie** pentru proprietarii cu păduri incluse în T1-T2, dar ale căror proprietăți nu sunt incluse în situri NATURA 2000 (însă fac parte din parcuri naturale sau arii protejate, ori sunt supuse unor restricții de exploatare prin amenajamentul silvic - avem un total de 680.327 ha padure cuprinse în parcurile naționale și naturale, din care peste 220.000 ha sunt strict protejate);
- 2) este **discriminatorie** pentru pădurile proprietate publică locală (pădurile unităților administrative-teritoriale) care sunt excluse de la plata compensațiilor;
- 3) plățile de 50 sau 100 Euro/an/ha sunt mult mai mici decât plățile din agricultură (pentru pășuni, în situația plăților de agromediu, când se adaugă celor pe suprafață, suma depășește 400 Euro/an/ha). La păduri zonele de rezervații științifice de protecție integrală pot avea maxim 100 Euro/ha, în timp ce pentru pădurile din jurul lacurilor, sau pentru cele cu rol de protecție antierozională, cu pante de peste 30%, dacă nu sunt incluse în NATURA 2000, plata este de 0 (ZERO) Euro/an/ha.

Schema de sprijin “gândită” de Ministerul Mediului este **discriminatorie** și **încalcă prevederile Codului Silvic** – art. 97 alin. (1¹) stabilește:

“Impunerea de restricții proprietarilor de păduri, prin amenajamente silvice, prin regulamente ale parcurilor naționale, naturale, rezervațiilor biosferei și a siturilor Natura 2000 ori prin alte norme, inclusiv cele care stabilesc diferite tipuri de grupe funcționale, se poate face fie cu acordul proprietarului, fie cu plata unei juste și prealabile despăgubiri, plătită anual, care să compenseze integral veniturile nerealizate de proprietarul de pădure, persoană fizică sau juridică”

Pentru a încuraja gestionarea durabilă a pădurilor, ar trebui incluse forme de sprijin pentru funcțiile de protecție ale pădurii, plătite de beneficiarii direcți și indirecti, respectiv sume minime pentru **toți** proprietarii de păduri.

Este timpul pentru o tranziție de la o silvicultură supranormativă, extrem de restrictivă, bazată pe sancțiuni și coerciție (care s-a dovedit ineficientă, cu costuri mari pentru stat: recenta Gardă Forestieră costă aproape 60 milioane Euro/an) **către o silvicultură bazată pe respectarea voluntară de către proprietarii de păduri a celor mai bune practici în administrarea terenurilor forestiere.**

Se poate remarca **disproporția totală între cuantumul compensațiilor pentru funcțiile de protecție a pădurilor, evaluat pentru perioada 2015-2020 la 297 milioane lei (65 milioane Euro pentru 7 ani) și cuantumul costului controlului, estimat la 60 milioane Euro/an** (a se vedea Ordonanța privind constituirea Gărzii Forestiere).

Atât poate produce Guvernul României în anul 2015: o discrepanță majoră între sprijinul/dezvoltarea proprietarilor de păduri și control.

În plus, calificarea acestor plăți ca “ajutor de stat” este în opoziție cu poziția Consiliului Concurenței, care, prin adresa nr. 9394 din 28 iunie 2011 consemnează:

*„compensațiile (...) **NU îndeplinesc condițiile pentru a fi calificate ajutoare de stat** în sensul art. 107 alin. (1) din Tratatul pentru Funcționarea Uniunii Europene, **acestea reprezentând exclusiv drepturi financiare cuvenite proprietarilor de fond forestier drept compensații în schimbul contravalorii produselor pe care proprietarii nu le recoltează datorită funcțiilor de protecție și restricțiilor de exploatare corespunzătoare** stabilite în cadrul parcurilor naționale”*

În realitate, în spatele acestei “nepriceperi” a Guvernului (Guvernelor din perioada 2008-2015) se află alte **scheme financiare de îmbogățire și deturnare a banilor destinați proprietarilor de păduri.**

Trebuie spus un ***adevăr crud***: în perioada 2008-2015, deși Codul silvic prevedea acest drept, niciun proprietar de pădure nu a fost compensat pentru funcțiile de protecție prin proceduri administrative.

Acest **EȘEC al Statului Român de a aplica legea** a dus la crearea unor rețele prin care, în urma unor proceduri judiciare, proprietarii de păduri câștigă în instanță sumele prevăzute de Codul silvic, **însă un procent între 30-60% din aceste sume revin unor firme de avocatură** (a se vedea, cu titlu de exemplu, contractul atașat).

Fără un minim sprijin din partea Statului multe proprietăți forestiere private, afectate de restricții (Natura 2000, parcuri naționale, restricții T1 și T2, etc.), nu se vor mai putea susține financiar, consecința fiind **înstrăinarea proprietăților sau o nouă naționalizare** – din acest motiv proprietarii au acceptat contracte “avocățești” împovărătoare: pentru a salva proprietatea sau pentru a nu fi nevoiți să o înstrăineze fondurilor de investiții.

În concluzie: avem nevoie de măsuri energice de intervenție din partea legislativului și de responsabilizarea Statului în temeiul prevederilor art. 35 și 44 din Constituția României, pentru a proteja pădurile României.

CU O CLASĂ POLITICĂ PLECATĂ ÎN CROAZIERĂ, MĂCAR PRESA SĂ-ȘI FACĂ DATORIA ȘI SĂ SPUNĂ, SIMPLU, ADEVĂRUL!